

34. Nu ändas jag min wisa och
den är helt fort Med sorgliga toner
beblandad, Är skrifwen med tårar, fört
pännas med sorg Nu slutar jag min
wisa med Amen.

GS 1522

En ny

Wisa,

Skrifwen af en sörjande Moder,
som igenom döden miste sina tre Döt-
trar i deras blomstrande ungdom,
år 1814.

Kan hängas under egen Medel.

Norrköping, 1814

Ad. Fr. Kamm. Eds.

I

Jag gick mig ut på marken ibland
roserna små Och såg på des hårliga
blommor, Då sang jag en wisa när
jag uppå dem såg, Hur hårligt de
blomstren framkommer.

2. De äro hwita och de äro blå,
Uti de blomstrande lundar, De äro så
fagra att skåda uppå, Guds under de
blomstran förkunnar, De äro gula och
de äro röd, Des fågring ur marken
upprinner, Med hårliga blommor och
luktta så söt, Men snart för solen
försvinner.

3. Blomman hon skjuter sin fro-
diga stam, Och växer upp ur jorde-
nes sköte Förnöjer knapt vårt öga med
sin fågring och pragt, Förän skörde-
mannen har dem afhuggit.

4. Men blomstren förwisnar och
hö torkas bort, Vår Guds ord blif-
wer ewinnerliga Människans lefnad
är lika så kort Som Esajas klarligen
beskriwer, Så woro och mine barns
lefnad helt kort I werldenes blomstrande
dagar, De warte upp som roser men
föllo hastigt bort, Dödens lia han har
dem affslaget.

5. Nu är jag en moder för en
enda son Så länge Gud mig lifwet wil
gifwa Han blifwer utskrifwen för
frig och för swärd, För fäderneslandet
att strida.

6 Jag varit en moder för döt-
trarna tre Allt efter som Gud har be-
hagat, Nu äro de döda jag ser dem
icke mer I Himmelen de äro upptagne.

7. Den sista hon hade en maka
god I kärlek de lefde till sammans, Wi
fuktat hennes graf med tårnas flod Wi
blandar våra tårar I sorgen.

8. Men tack ware Herren som
har varit god, Mot oss i dessa sorgliga
dagar Allt inga små barn som gråta sin
mor Med oss förger och flagar, Hon
födde en dotter till wärldene med nöd
I sorg och ynliga dagar, Hon war
för sin moder i himmelens höjd Der fick
de hwarannan samtaga.

9. Min barn de äro i himmelrik
Bland helgon och änglar de swäfra,
Nu äro de kläddes i kläderna hwit Och
kronor på hufvudet bära.

10. I himmelen äro de uti glä-
dje och ro I bland Guds helgon, de an-
dra Der Ilofwa de sin Skapare Gud sina
röster med änglar de blandar.

11. I himmelen äro de uti glädje
och frid I bland de helige änglar, Der
siunga de så heligt till ewig tid För
lambet med palmer i händer.

12. I himmelen der äro de i glä-
dje och frögd, Inför Guds ansigte fla-
ra, Der äro de som siernor på him-
melens högd Och skin som solen den fla-
ra.

13. Nu är jag ensam och fla-
gar min nöd I sorg och i åldriga da-
gar, Min barn äro döda min ålder-
doms stöd Hwaröfwer jag förger och
flagar.

14. Nu äro de döda som varit
min stöd I många bekymmer mig letat,
Hade de lefwat de gifwit mig bröd
Om fattigdom och ålderdom mig träf-
fat.

15. Men jag bör icke sörga för
morgondag ty Gud hwet bäst hwad
mig felar, Han föder små foglar un-

der himmelen Klar Mitt bröd han mig
wist och till delar.

16. Jag har många sorger i werl-
den hast Och många olyckliga dagar,
Men alldrig så swära som när barnen
har dödt bordt Från mig i åldriga da-
gar.

17. Jag bör ej klaga för agan
jag har i mina här sorliga dagar, En
synden förtjenar de hårdast slag Öfwer
synden den bör jag wist klaga.

18. Det war så beslutit i Guds
allwisa råd, För än jag till werlden
blef skapad, Att jag skulle agas med
mildhet och nåd Guds nåd spør jag al-
la dagar.

19. Men tack ware Herren som
mig hafwer näpst Med sorg och olyckli-
ga dagar, Jag bör icke klaga jag haf-
wer det förtjent För synden den bör
ock wist agas.

20. Min barn äro borta och gått
mig ifrån Allt efter som Gud har be-
hagat, En dag de mig sågnat med
sin kärlek och råd En annan dag döds-
lågret tillagat.

21. Rachel hon gråter sin barn
uti land Hugswalas hon sig icke låter,
Jag gråter min barn det är ute med
dem Jag kan dem icke gråter mer åter.

22. Jag bör icke misuna dem den glädje de ha Som barnen fullbordat, i trona Dess smärta är ändat de njuter stor fröjd Och mottagit härlighetskrona.

23. Lyckliga föräldrar som har friska barn I werlden i roliga dagar, Men jag har med tårar fått följt dem till graf Deras sjukdom med tårar beskådat.

24. Men jag har en tröst uti sorgen Jag har i mina här åldriga dar Att de har gått för jag kommer efter Snart till himmelen när Herren behagar.

25. Jag sular till höden och faller just ner Med tårar af hjertat jag beder, Gud låte mig få glädje för all den sorg Som jag här i werlden lider.

26. Herre Gud Fader han höre min bön I mina här sorgliga dagar, Att jag måtte wara med Guds wilje förnöjd För Gud gör hwad som han behagar.

27. Uck hwem är då som undrar uppå Att jag här sörger och klagar, Det dina moders hjertat får smärtande slag När döden tar barnen af daga.

28. Till slut så beder jag en ödmjuk bön I stoftet så faller jag neder, Gud låte mig få möta min barn uti fröjd Och med dem der ewigt få lefwa.

29. Allsmäktige Gud uti himmels höjd Min ögon af tårar de rinna, Min Jesus mig tröste i min stora nöd För jag är en sorgande qwinna.

30. Dufwan hon sörger i den gröna lund När hon har mist makan sin kära, Hon dricker intet watten men rör det Först om för sorg will hon rent icke dricka.

31. Uck hade jag wingar som dufwan snäll Som flyger så snällt med sin maka, Jag flygde dit solen går som senast om qwäll Långt från mina här sorgliga dagar.

32. Pris ware Gud Fader Son och Helige And och lof till werldenes anda, För det han har tröstat mig i sorgerna mång Som mig uti werlden har händt.

33. Jag kan ej längre skrifa Min ögon är fulla af gråt Mina ögon äro skumma, Min Jesus mig hjälpe till himmelens högd När jag ifrån werlden affomnar.